

Vídeň

Cesta časem, skluzavka nad městem, největší podzemní jezero v Evropě - a mnoho dalšího

Ve dnech 18. a 19. dubna vyrazili zájemci z řad žáků a žákyň 7., 8. a 9. tříd na dvoudenní exkurzi do Vídně.

Program byl realizován ve spolupráci s cestovní kancelář [Pro Travel](#).

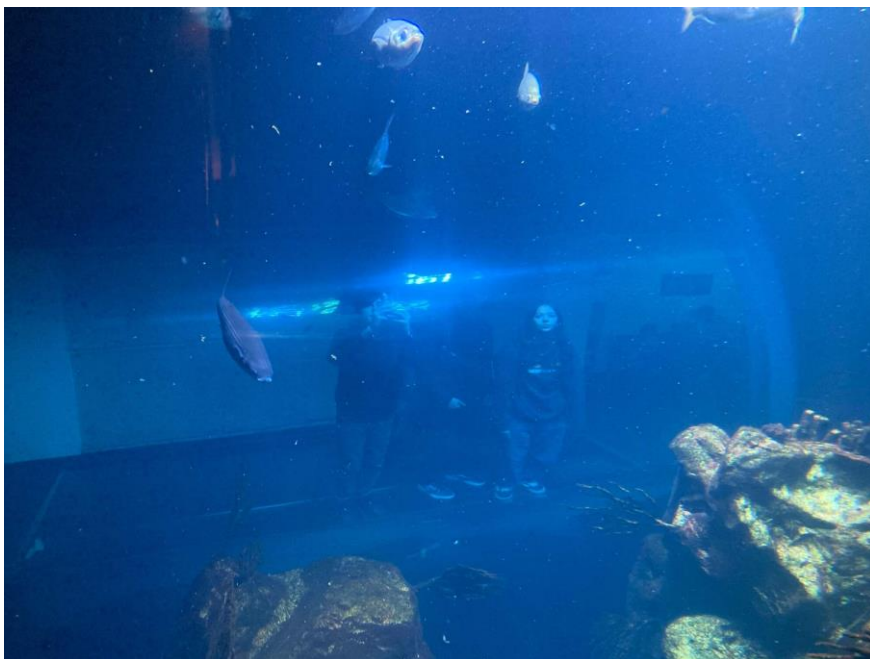
Foto: průvodce Jiří Toman, zámek Schönbrunn

1. den

Obvykle v půl šesté ráno klidná a tichá Školní ulice se ve čtvrtek 18. dubna zaplnila auty, z kterých vystupovali natěšení žáci sedmých, osmých a devátých ročníků doprovázení neméně natěšenými rodiči. Časný odjezd byl plánován, abychom do 450 km vzdálené Vídně dorazili nejpozději kolem poledne a zvládli si užít nabitý program.

Ze dvou variant cesty byla zvolena ta přes Prahu, Brno a dále pak do hlavního města Rakouska - Vídně. První krátká zastávka nás čekala za Prahou, druhá delší pak těsně před přejezdem přes hraniční přechod *Mikulov – Drasenhofen*. Během obou jsme vzali útokem občerstvení i místní obchod, žáci ale byli ukázněně nastoupení v avizovaný čas odjezdu na svých místech, a tak se nám skutečně podařilo dojet do Vídně v poledne. Už během příjezdu do rakouské metropole nás pan průvodce seznamoval se základní kostrou celého programu, během cesty jsme se pak dozvěděli zajímavosti k jednotlivým částem města.

Jako první byl na seznamu plánovaných zajímavostí *Haus des Meeres*, tedy dům moře. V jedenácti patrech jsme poznávali život nejrůznějších, a to nejen vodních, živočichů, obdivovali akvária a fascinovaně pozorovali ryby a želvy plující si jen pár centimetrů od nás. Po hodině a půl cestování napříč džunglí, mořem a pevninou uprostřed Vídně jsme se sešli před vchodem a sdělovali si první dojmy.

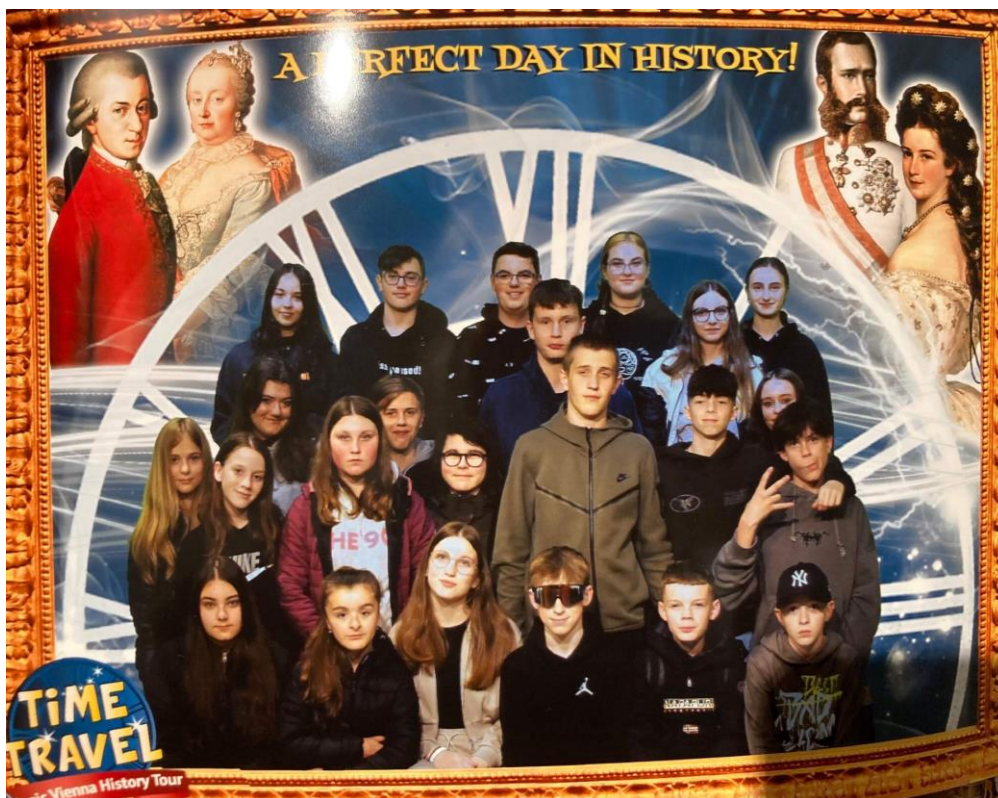

Haus des Meeres, dům moře

Průvodce nás následně zavedl do centra, kde jsme měli krátký rozhod na občerstvení.

Dále nás čekala společná procházka historickým centrem se zastávkami u *Hofburgu*, velkolepé zimní rezidence Habsburků, u náměstí *Michaelerplatz*, divadla *Burgtheater*, památníku známého rakouského skladatele W. A. Mozarta nebo slavného německého spisovatele J. W. Goetha, který ve Vídni pobýval, a dokonce zde byl i krátce vězněn. To a mnoho dalších zajímavostí jsme se dozvěděli během přesunu k muzeu *Time Travel*. A tam začala skutečná jízda.

Jízda časem. Vybaveni audioprůvodci v českém jazyce jsme se vydali do místnosti, z které jsme se prostřednictvím stroje času přesunuli o mnoho staletí nazpět. V 5D kině jsme se vrátili do dob Marca Aurelia, obléhání Vídně, nebo do období morové epidemie. Proletěli jsme se s holuby nad střechami vídeňských domů a podívali se až k samotné špičce známého gotického *Stephansdomu*, dómu svatého Štěpána, který je dominantou Vídně a je vyobrazován na pohlednicích jako symbol města. Byli jsme také na audienci u samotného císaře Franze Josefa a jeho ženy, slavné císařovny Sisi. Díky virtuální realitě jsme poznávali moderní vídeňskou hudební scénu, která navazovala na místnost, kterou se nesla klasická hudba známých rakouských skladatelů, jakými byli například Johannes Strauss, Joseph Haydn, Ludwig van Beethoven nebo už zmiňovaný Wolfgang Amadeus Mozart.

skupinové foto v muzeu Time Travel

Posledním bodem programu prvního dne pak byla návštěva *Stephansdomu* a jeho nejbližšího okolí. V jeho těsné blízkosti pak žáci vzali útokem obchod se slavnými místními oplatkami Manner a na sraz se vraceli ověšení růžovými taškami naplněnými touto známou rakouskou pochutinou.

žáci 9. ročníku, centrum Vídně

Pak už byl na pořadu dne přesun na hotel *Lenas West* na okraj Vídně, kde jsme se ubytovali v třílůžkových pokojích a popřáli si dobrou noc.

2. den

Druhý den jsme se sešli na snídani v půl osmé ráno. Po posilnění se lívanci z lívancového stroje jsme nastoupili do autobusu a vyrazili směr *Schönbrunn*. Letní sídelní rezidence panovnického rodu Habsburků se 1441 pokoji většinu z nás zaujala. Na schodech v zadní části zámku jsme si ještě nechali udělat hromadnou fotku a prošli se až ke *Gloriette*, odkud byl pěkný výhled nejen na samotný zámek, ale i na velkou část Vídně. Potěšilo nás, když se mnozí sháněli po dominantě města - *Stephansdomu*, kterou si z předešlého dne vepsali do paměti. Od *Gloriette* ale vidět nebyl, ačkoliv s jeho úctyhodnou výškou věží ční do dálky. Nám zůstal skryt za lesem. Přeci jen jsme se nacházeli v západní části města a do jeho samotného středu jsme se vraceli až odpoledne.

Gloriette nad zámkem Schönbrunn

Žáci 9. ročníku, za nimi zámek *Schönbrunn*

Na jedenáctou hodinu jsme měli objednanou prohlídku *Seegröte* nedaleko obce *Hinterbrühl* a projíždku na loďkách po největším evropském podzemním jezeře. Prohlídka bývalého sádrovcového dolu s největším podzemním jezerem v Evropě mnohé natolik zaujala, že zapomněli mluvit. Průvodce, bývalý učitel z Ameriky, měl pro mnohé natolik osobitý projev a dokázal žáky zaujmout, že mu mnozí po celou prohlídku viseli na rtech a ani nedutali. Ten pak děti nadšeně chválil s tím, že ačkoliv s sebou máme 48 žáků, takhle hodnou a pozornou skupinu dlouho nezažil.

Foto: podzemní jezero v Seegröte

Terka Böhmová

Nicol Rampová

Kolem jedné jsme se vraceli do centra, kde nás čekal zlatý hřeb programu - zábavní park *Prater* s obřím kolem *Riesenrad*, který patří k dalším významným symbolům Vídně. Děti dostaly možnost navštívit atrakce podle vlastního zájmu a podle zpětného vyhodnocení jsme usoudili, že tohle byl vhodně zvolený bod programu. Mnozí s vykřičeným hlasem a úsměvem od ucha k uchu usedali po rozchodu do autobusu a se zářícíma očima hlásili, co všechno navštívili a kolik peněz se jim podařilo utratit.

Foto: Marek Liška

Na závěr naší cesty jsme se výtahem jedoucím 6m/s s možností sledovat vaši cestu prosklenou střešou nad sebou nechali vyvézt na vyhlídkovou věž *Donauturm*, z které jsme se podívali ještě na Vídeň shora a hodnotili, co jsme všechno za uplynulé dva dny viděli a zažili. Ti

nejodvážnější se pak projeli z nejhořejšího patra skluzavkou s výhledem na město. V pět jsme se s hlavním městem Rakouska rozloučili a vydali se autobusem zpět k domovu.

Po dvou zastávkách za Brnem a Prahou jsme v jedenáct hodin večer nechali opět ožít Školní ulici, kde si žáky vyzvedli jejich rodiče.

Celou exkurzi společně a námi absolvovala i paní Kožnarová, maminka Matěje z osmého ročníku, který se na výlet velmi těšil. Matějovi, který je na vozíčku, tak pomáhala především ona a spolužák Marek. I díky podpoře ze strany průvodce a paní řidičky si tak mohli výlet oba společně s námi užít.

Cesta na *Gloriette* (areál zámku *Schönbrunn*)

Donauturm

Věřím, že si žáci odnesli nejen velké množství fotomateriálu, ale i mnoho zážitků a uvědomění, že Vídeň pro nás není vzdáleným městem - lokálně, kulturně, ani jazykově.

Za organizační tým exkurze do Vídně bych chtěla všechny žáky pochválit za dochvilnost, spolupráci i chování během školní akce.

Martina Matějková

Fotky z akce: <https://www.rajce.idnes.cz/zstlucna/album/viden-2024>